

בבא בתרא קעה-קעו

עולא	רבה	
אחד מלוה בשטר ואחד מלוה ע"פ - גובה מנכסים משועבדים	אחד מלוה בשטר ואחד מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין	דבר תורה
שעבודא דאורייתא	שעבודא לאו דאורייתא	מאי טעמא
ואלא מה טעם אמרו : מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסין בני חורין? משום פסידא דלקוחות. אי הכי, מלוה בשטר נמי! התם אינהו נינהו דאפסידו אנפשייהו.	ומה טעם אמרו : מלוה בשטר - גובה מנכסים משועבדים? כדי שלא תנעול דלת בפני לויין. אי הכי, מלוה על פה נמי! התם לית ליה קלא.	איך השתנתה? ולמה?

קושי על רבה : ומי אמר רבה הכי? והא אמר רבה : גבו קרקע - יש לו, גבו מעות - אין לו!
ניסיון לתרץ : וכי תימא : איפוך דרבה לעולא ודעולא לרבה,
דחיית הניסיון : והא אמר עולא : דבר תורה, בעל חוב דיניה בזבורית!
תירוץ : רבה טעמא דבני מערבא קאמר, וליה לא סבירא ליה.

מלוה על פה

רב ושמואל	ר' יוחנן וריש לקיש	רב פפא - הלכתא	
לא	כן	כן	האם גובה מן היורשים?
לא	כן	לא	האם גובה מן הלקוחות?
שעבודא לאו דאורייתא	שעבודא דאורייתא	גובה מן היורשין - כדי שלא תנעול דלת בפני לויין, ואינו גובה מן הלקוחות - דלית ליה קלא.	הטעם

קושי על רב ושמואל : מיתיבי : **החופר בור ברשות הרבים ונפל עליו שור והרגו - פטור ; ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבים לשלם דמי שור לבעליו!**
תירוץ : אמר ר' אלעא אמר רב : בשעמד בדין.
קושי : והא הרגו קתני!
תירוץ : אמר רב אדא בר אהבה : שעשאו טרפה.
קושי : והא אר"נ, תני תנא : **מת וקברו!**
תירוץ : התם, דיתבי דיניי אפומא דבירא וחייבוהו.

הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין וכו'.
שאלה : בעא מיניה רבה בר נתן מר' יוחנן : הוחזק כתב ידו בבית דין, מאי? **תשובה :** אמר ליה : אף על פי שהוחזק כתב ידו בבית דין - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין.
קושי : מתיב רמי בר חמא : **שלשה גיטיין פסולין, ואם נישאת - הולד כשר, ואלו הן : כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי אלו שלשה גיטיין פסולין, ואם נישאת - הולד כשר ; רבי אלעזר אומר : אף על פי שאין עליו עדים אלא שנחננו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים!** (עדי מסירה נותנים תוקף לשטר כאילו חתום על ידי עדים)
תירוץ : שאני התם דמשעת כתיבה הוא דשעבד נפשיה.

ערב היוצא לאחר חיתום שטרות וכו'.

קודם חיתום שטרות	לאחר חיתום שטרות	רב	זימנין אמר רב
גובה מנכסים משועבדים	גובה מנכסים בני חורין	גובה מנכסים משועבדים	אפילו קודם חיתום שטרות - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין
פתרון הסתירה	ופלוני ערב	דכתב ביה פלוני ערב	

דעה אחרת : ור' יוחנן אמר : אחד זה ואחד זה - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין, ואף על גב דכתב ביה ופלוני ערב.

קושי על ר' יוחנן : מתיב רבא : **עדים החתומין על שאילת שלום בגט - פסול, חיישינן שמא על שאילת שלום חתמו ;** ואמר רבי אבהו, לדידי מיפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן : שאילו - פסול, ושאילו - כשר!
תירוץ : הכא נמי דכתב פלוני ערב.
קושי : אי הכי, היינו דרב!
תירוץ : אימא : וכן אמר רבי יוחנן.

מעשה ובא לפני רבי ישמעאל וכו'.
פסיקת הלכה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: אף על פי שקילס רבי ישמעאל את בן ננס, הלכה כמותו.

שאלה: איבעיא להו: בחנוק מה לי אמר רבי ישמעאל?

תשובה: תא שמע, דאמר ר' יעקב אמר רבי יוחנן: חלוק היה רבי ישמעאל אף בחנוק.

שאלה: הלכה כמותו או אין הלכה כמותו?

תשובה: תא שמע, דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן: חלוק היה רבי ישמעאל אף בחנוק, והלכה כמותו אף בחנוק.

עוד בעניין ערב:

רב יהודה אמר שמואל	רב נחמן	
חנוק וקנו מידו – משתעבד	ערב דבית דין הוא דלא בעי קנין	הלכה שלימדו
דערב בעלמא לא בעי קנין	ערב בעלמא בעי קנין	מסקנה שיוצא מהלכה זו לגבי ערב

והלכתא: ערב בשעת מתן מעות לא בעי קנין, אחר מתן מעות - בעי קנין; ערב דבית דין לא בעי קנין, דבההיא הנאה דמהימן ליה - גמר ומשעבד ליה.